

ایمانه از یک روحانی

جواد میرزا آقازاده؛ کارگردان و نویسنده:

«وقت صبح»

نقطه آغاز من است

زوم

انتخاب باز یگران سریال «وقت صبح» کمی ریسک دارد. برای مثال نسربین نصرتی که در سال‌های اخیر یک کاراکتر کم‌دی در «بایتخت» داشت و کاوه خدانشناس که نقش روحانی تجربه جدیدی برای او محسوب می‌شود. چه طور به این ترکیب و جنبش باز یگران رسیدید؟

همان طور در سوالات قبل توضیح دادم ما تصمیم داشتیم قصه را کمی واقع‌گرایانه‌تر تعریف کنیم و با توجه به این رویکردی که در پیش گرفتیم دنبال چهره‌هایی که بالا قاصله ماجرا و شخصیت‌های قبل را ایجاد می‌کنند، نبودیم. زمینی که بازیگر با تملشاگر قاصله‌ای داشته باشد باعث بلور پذیرتر شدن نقش می‌شود. ما بیشتر بر توانایی بازیگر حساب کردیم مانند خانم نصرتی و کاوه خدانشناس. من یک شناخت کلی از بازیگران این سریال داشتیم و در زمان تولید بیشتر از پیش متوجه هنر و ظرفیت بازیگری آن‌ها شدم که چقدر ابعاد مختلف و توانایی‌های ویژه‌ای دارند. بسیار سخت است که بازی‌ای را انجام دهید که بازی دیده نشود و بلور پذیر باشد یعنی به جای این که وجهه بازیگری بیشتر دیده شود، وجهه نقش در دل کار تر کیب شود و دیده نشود. خانم نصرتی خیلی اتفاق ویژه‌ای در کار هستند و حضور ایشان در «وقت صبح» با سریال «بایتخت» ۱۸۰ درجه متفاوت است که نشان دهنده توانایی ایشان است که امیدوار هستم کار ایشان در سریال دیده شود چون ظرفیت‌های بیشتری دارند که ماقصدها یک گوشه از آن را در این دو نقش متفاوت دیدیم. کاوه خدانشناس نیز آن قدر حضور در فیلم‌های مختلف داشته است که ممکن بود به راحتی به دام تکرار بیفتد، اما توانستند با مراقبت‌های ریزی که خودشان هم داشتند ریزه کاری یک نقش را به صورت واقع‌گرایانه و هم‌پرده به معنای قهرمانی‌اش در بیاورند که هیچ کجا بیرون نزنند و وجهه مختلف یک نقش در بیاید و ما دچار پراکتدگی درباره این که یک روحانی چرا این کار را می‌کند نشویم. کاوه خدانشناس کار سختی داشت که یک روحانی را بسیار بلور پذیر و با وجود ابعاد مختلف زندگی به این شمایل نشان دهد.

علاوه بر کارگردان یکی از نویسندگان این سریال نیز هستید؛ از کلیت و شکل‌گیری داستان توضیح دهید.

ما یک ایده داستانی مثبتی بر یک موقعیت اخلاقی داشتیم. زمانی که در حال پرورش ایده بودیم، تصور بر این شد که در این موقعیت یک روحانی داشته باشیم و جوهی که ابعاد تازه‌تری به کار می‌دهد. در آخر این طور شد که شخصیت روحانی به کار اضافه شد تا این که به چیزی که اکنون پخش می‌شود رسیده‌ایم.

در این سال‌ها فیلم و سریال‌هایی بوده است که به کاراکتر روحانی بپردازند، چه نوآوری در مضمون سریال به وجود آوردید که از تکرار دور باشد؟

همیشه در مواجهه با داستان روحانیان به یک شرایط خاص و ویژه‌ای که وضوح بیرونی کمتری دارد پرداخته شده و یا خیلی به صورت تخصصی و ویژه درباره شعائر دینی بوده است. ما تلاش کردیم به صورت عادی و واقع‌گرا به این موضوع بپردازیم. در هر داستانی نقش اول یک پس‌زمینه فرهنگی، اجتماعی و شخصی دارد که تاثیر در طراحی داستان به وجود می‌آورد. در «وقت صبح» با توجه به ماجرای که داشتیم شخصیت و قهرمان اصلی روحانی است و این روحانی که در محل کار و با مسائل اخلاقی و زندگی مردم طرف است، برای داستان توجیه پیدا می‌کند. من به عنوان کارگردان برای پرداختن به موضوع دو راه داشتیم؛ اول این که محتوایی که داشتیم را با زور به داستان و شخصیت القا کنیم و دیگری این که در بطن زندگی اش درام ایجاد شود. راه دوم چیزی بود که ما سعی کردیم در بیاید و نقطه تمایز ما با کارهای مشابه باشد و در دام تکرار نرود.

قرار بر این بوده که سریال «وقت صبح» در ایام فاطمیه پخش شود؛ دلیل این وقفه زمانی که سریال در ماه محرم پخش می‌شود، چه بوده است؟

دلیل اصلی این وقفه بر این بود که ما برای پخش در ایام فاطمیه نمی‌رسیدیم چون فیلمبرداری ما بهمن ماه هم‌زمان با آن ایام تمام شد. در حقیقت ما شرایطی برای آنتن نداشتیم که تلویزیون منتظر باشد و جدول پخش برای ما خالی کرده باشد. به همین دلایل بود که به پخش در آن زمان نرسیدیم اگر چه که فیلمنامه کار به دلیل فضای داستانی که در آن مدت اتفاق می‌افتد، طراحی اولیه بر این شکل بود یک محوریتی از مادر در طراحی قصه از منظر این که مادرهای مختلف در شرایطی قرار می‌گیرند که به صورت مستقیم و غیرمستقیم هر کدام با مسئله فرزند و یا شرایطشان درگیرند، وجود دارد. بعد از آن که سریال به ایام فاطمیه نرسید و ما با خیال راحت مراحل پس تولید را انجام دادیم باعث شد که به دلیل فضای معنوی سریال، آن را برای محرم در نظر بگیرند و تا اینجای پخش هم مواکفش‌های مثبتی گرفته‌ایم.

سریال «وقت صبح» اولین تجربه کارگردانی شما پس از دستیار کارگردانی در زمینه سریال است؟

بله؛ من تقریباً در دستیار کارگردانی تجربه قدیمی داشتیم و بعد از آن بیشتر درگیر کارگردانی فیلم کوتاه بودم و این سریال

اولین تجربه کارگردانی سریال من بود.
فکر می‌کنید «وقت صبح» نقطه عطف و شروع راه فیلمسازی و شناخته شدن در کارنامه کاری شما باشد؟

نقطه عطف که امیدوار هستم، نباشد چون آن موقع در همین کیفیت متوقف می‌شوم و بیشتر به عنوان نقطه آغازی در مسیری طولانی می‌بینم. در حقیقت این سریال کف خواسته‌های من است و انتظارات بیشتری دارم.

اگر صحبتی ملوده است بفرمایید.

از عوامل جلو و پشت دوربین تشکر می‌کنم چون زمانی که کاری با بودجه محدود تولید می‌شود و به کیفیتی می‌رسد از نظرم ماحصل تلاش جمعی و گروهی است که با انگیزه برای کیفیت تلاش می‌کنند.